

Γράφει ο Μπάμπης Ράκης - bambisrakis@cytanet.com.cy

ΧΟΥΑΝΙΤΑ: Η κόρη του ζωγράφου από τη Σάμο Ένας δυνατός νεανικός έρωτας γεννιέται

ΕΠΕΙΣΟΔΙΟ 18

Την ίδια περίπου ώρα στο αρχοντικό του διευθυντή της Banco National, έφθανε το αυτοκίνητο μεταφέροντας την Λίζα στο πατρικό της.

Η μικρή έτρεξε στην κάμαρη της να κοιταχτεί στον καθρέφτη.

Ήταν ξαναμμένη και αυτή.

Πρώτη φορά ένιωθε αυτό το σκίρτημα. Πολλές φορές την πλησίαζαν τα αγόρια στους χορούς και την φιλούσαν τρυφερά στο μάγουλο. Της άρεσε αλλά δεν ένιωθε αυτό που νιώθει τώρα. Εξάλλου αυτή είναι που φίλησε πρώτη τον Μανουέλ.

.....

Κάτω στο μεγάλο σαλόνι του αρχοντικού, ο πατέρας της, Κάρλος Ροντρίγκες, διάβαζε την εφημερίδα του.

Παρατήρησε σε μια στιγμή, ότι στην είσοδο της κάμαρης στεκόταν ο οδηγός του.

- Συμβαίνει κάτι Σάντος; ρώτησε αδιάφορα.

- Αν μου επιτρέπεις αφεντικό θέλω να σου μιλήσω.

- Έλα μέσα και κλείσε την πόρτα.

Ο Σάντος πλησίασε το αφεντικό και στέκοντας σε απόσταση ενός μέτρου του είπε:

- Νομίζω σιניόρ Ροντρίγκες ότι βρήκα το μέρος που γυρεύαμε καιρό τώρα για τις συναντήσεις. Έψαξα παντού στο Μοντεβιδέο, αλλά αυτό το θεωρώ το πιο κατάλληλο.

- Τι μαγαζί είναι;

- Είναι λαϊκό εστιατόριο για τους εργάτες του λιμανιού. Πολύς κόσμος πάει και έρχεται στον δρόμο. Δεν δίνει καμιά υποψία.

- Πως το βρήκες;

- Μου ζήτησε η σενιορίτα Λίζα να πάρω κάποιο συμμαθητή της από την σχολή, σπίτι του. Το σπίτι που μένει ο νεαρός είναι η ταβέρνα. Δουλεύει εκεί νομίζω.

Ο Κάρλος Ροντρίγκες άφησε την εφημερίδα γύρισε προς τον σοφέρ και του είπε:

- Μάθε όσα περισσότερα μπορείς για την ταβέρνα. Ποιος είναι ο ιδιοκτήτης και ποιοι δουλεύουν εκεί. Αν χρωστούν λεφτά. Θέλω τα πάντα με λεπτομέρεια. Αύριο το πρωί να με περάσεις από εκεί, από μακριά φυσικά, να την δω.

- Όπως διατάξεις αφεντικό. Μπορώ να πηγαίνω;

- Πήγαινε.

- Καληνύχτα σιניόρ Ροντρίγκες.

- Καληνύχτα Σάντος. Άφησε την πόρτα ανοικτή που θα βγεις.

.....

Ο Μανουέλ διηγήθηκε στην Κασσάν-

δρα το βράδυ που κλείσανε το μαγαζί, με πολύ ενθουσιασμό, για την γνωριμία του με την Λίζα στην σχολή και ότι η ίδια είπε στον οδηγό του πατέρα της, να τον φέρει μέχρι την ταβέρνα.

Τα άκουγε με πολύ ενδιαφέρον όλα αυτά η Κασσάνδρα, όμως σε κάποια στιγμή που ο Μανουέλ σταμάτησε να μιλά, του είπε κάπως συγκρατημένα:

- Όμορφα όσα μου είπες αγόρι μου. Όμως εμείς τόσο φτωχοί, πως μπορούμε να μιλάμε με ανθρώπους τόσο σπουδαίους και τόσο πλούσιους;

- Μιλάμε απλώς μάνα.

- Η κοπέλα πως είναι; ρώτησε η Κασσάνδρα.

- Πολύ όμορφη μάνα. Πολύ όμορφη. Μοιάζει με κούκλα από πορσελάνη, με μαύρα μαλλιά, σαν τα δικά σου.

- Με κοροϊδεύεις αγόρι μου. Ήταν κάποτε μαύρα. Τώρα ασπρίζουνε. Είμαι σαράντα χρόνων γιέ μου. Γέρασα.

- Δεν γέρασες μάνα. Είσαι μόνο τριάντα εννιά. Δεν γέρασες. Είσαι ακόμη όμορφη.

- Ήμουν κάποτε όμορφη όταν γνώρισα τον πατέρα σου. Η ζωή τέλειωσε για εμένα αγόρι μου. Κοίταξε τώρα τον εαυτό σου και να προσέχεις. Οι πλούσιοι άνθρωποι δεν είναι πάντα καλοί.

- Η Λίζα είναι καλή μάνα.

- Εύχομαι αγόρι μου να είναι καλή κοπέλα και να μη σε κάνει να πονέσεις.

Έτσι τέλειωσε η κουβέντα του Μανουέλ με την μάνα του την Κασσάνδρα, την ίδια ώρα που ο πανίσχυρος τραπεζίτης Κάρλος Ροντρίγκες μόνος, στο πλούσιο επιπλωμένο σαλόνι του σπιτιού του, έκανε να τα δικά του σχέδια.

Ο μεγάλος πόλεμος είχε αρχίσει στην Ευρώπη και η χώρα του έμεινε φαινομενικά ουδέτερη. Όμως για τους ισχυρούς του κόσμου, αυτούς που κινούν τα νήματα και τις τύχες των λαών, δεν υπάρχει η λέξη ουδετερότητα.

Ο Κάρλος Ροντρίγκες έστειλε από μήνες τώρα τον γιό του Ενρίκο, στην Αμερική να σπουδάσει οικονομικά. Όταν θα τέλειωνε τον προόριζε για την θέση του διευθυντή στην Banco

National. Έπρεπε αυτός να τον διαδεχθεί.

Η Αμερική δεν είχε ακόμη εμπλακεί στον μεγάλο πόλεμο. Αυτό τον βοήθησε στην αρχή, να απλώνει μυστικά χέρι φιλίας και συνεργασίας και με την Γερμανία.

Είναι τότε που του δημιουργήθηκε η ιδέα, για τις μυστικές συναντήσεις με τους ανθρώπους και των δύο πλευρών.

Έπρεπε να βρει ένα μέρος που να μη κινούσε τις υποψίες. Ίσως η ταβέρνα στο λιμάνι που του είπε ο σοφέρ του να ήταν ο κατάλληλος τόπος.

Αύριο θα περνούσε από εκεί να το δει. Ο Κάρλος Ροντρίγκες μεγαλέμπορος από την Μαδρίτη, αποφάσισε να έρθει στο Μοντεβιδέο πριν δεκαπέντε χρόνια, οικογενειακώς, ακολουθώντας το παράδειγμα και άλλων συμπατριωτών του, της εποχής εκείνης. Η Ουρουγουάη προσφερόταν για σημαντικές συναλλαγές και μεγάλα κέρδη.

Έχοντας στις αποσκευές του εκτός από ξένα χρυσά νομίσματα και πολύτιμους λίθους, άρχισε αμέσως τις επενδύσεις, χωρίς να παραλείψει να καταθέσει και σημαντικά ποσά στην τράπεζα.

Σε πολύ λίγα χρόνια η περιουσία του μεγάλωσε και θεωρείτο ένας από τους πλέον σημαντικούς επιχειρηματίες του Μοντεβιδέο.

Όμως στόχος του ήταν η Banco National. Γίνεται μέτοχος, σύμβουλος, μέλος του διοικητικού συμβουλίου και τελικά αναρριχήθηκε στην θέση του διευθυντή.

Η θέση του αυτή του έδινε ασφάλεια αλλά μεγάλη δύναμη και εξουσία. Αυτό βασικά επιδίωκε ο Κάρλος Ροντρίγκες στην ξένη χώρα, και το κατάφερε.

Ο πρώτος παγκόσμιος πόλεμος στην Ευρώπη, τον βρίσκει σε μια ισχυρή κοινωνική αλλά και οικονομική θέση. Δεν είναι μόνο η εύπορη ντόπια κοινωνία που θα επιδιώξει να τον πλησιάσει, αλλά και κυβερνήσεις ξένων ισχυρών χωρών, στέλνοντας κοντά

τους δικούς τους ανθρώπους. Οι ξένοι τον βλέπουν σαν τον ισχυρό άνδρα, που θα μπορούσε από την θέση που κατέχει στην τράπεζα, να επιπρεάσει πρόσωπα και να δημιουργήσει ευνοϊκές για τα συμφέροντα τους καταστάσεις.

Η κόρη του, η Λίζα, μια μικροσκοπική ντελικάτη ύπαρξη, όπως και μητέρα της η Μαριάννα, δεν θέλει να πάει στο εξωτερικό. Της αρέσει η ζωγραφική, για αυτό και γράφεται στην σχολή Καλών Τεχνών του Πασκάλ.

Ο πατέρας της, της έχει αδυναμία, αλλά εκείνη προτιμά την συντροφιά της μάνας της. Είναι και οι δύο ντελικάτες αλλά και χαμηλών τόνων. Αντίθετα ο Κάρλος Ροντρίγκες όχι μόνο είναι ογκώδης, όπως ο γιός του, αλλά και θορυβώδης. Μιλά δυνατά και κουνά τα χέρια του συνέχεια.

Αυτό κάνει τους συνεργάτες του να τον φοβούνται.

Την άλλη μέρα ο Σάντος, θα τον πάρει να δει από μακριά την ταβέρνα του Εδουάρδο.

-Θέλω να με ξαναφέρεις μια ώρα που να έχει κίνηση- είπε στο σοφέρ.

-Η κίνηση αφεντικό είναι το μεσημέρι και το βράδυ, που έρχονται για φαγητό οι εργάτες του λιμανιού.

-Μάθε ποιος είναι ο ιδιοκτήτης και αν χρωστά χρήματα, και ποιοι άλλοι δουλεύουν εκεί.

-Ξέρω αφεντικό. Ο ιδιοκτήτης ονομάζεται Εδουάρδο Ρίζο και η γυναίκα Μαρκέλλα. Είναι φτωχοί αλλά δεν χρωστάνε χρήματα. Μαζί τους μένει και μια νεότερη γυναίκα που τους βοηθά στην κουζίνα. Μια ξένη από την Ελλάδα. Δεν έχει άνδρα. Ο γιός της ονομάζεται Μανουέλ και είναι στην σχολή που πηγαίνει η σενιορίτα Λίζα.

-Πότε τα έμαθες;

-Χθες το βράδυ σιניόρ Ροντρίγκες. Όταν μου ζήτησες να μάθω για την ταβέρνα και σε ποιους ανήκει ξεκίνησα για εκεί. Βρήκα ένα γέρο ναυτικό που καθόταν μόνος και έπινε, έκαισα δίπλα του, τον κέρασα μερικά ποτήρια κρασί άρχισα να τον κουβεντιάζω και έτσι τα έμαθα.

-Είναι όλοι τους ήσυχια άτομα.

-Το βράδυ θα πάμε οι δύο μας στην ταβέρνα.

-Ότι πεις αφεντικό.

-Να μου βρεις κάποια παλιά ρούχα εργάτη του λιμανιού. Να ντυθείς και εσύ το ίδιο. Δεν μπορούμε να μπουέμε μέσα με τα ρούχα που φοράμε τώρα.

Θέλω να είμαστε το ίδιο με αυτούς που συχναζουν εκεί. Κατάλαβες;

-Κατάλαβα αφεντικό.